

Ksiądz Dariusz Chwastek podziękował Kołu Pań za wiele cennych inicjatyw prowadzonych w Parafii.

Sprawozdanie z aktywności młodzieżowej za rok 2013 przygotowała pani Maria Tomaszewska.

Pani Barbara Walewska odczytała sprawozdanie Parafialnej Komisji Diakonijnej. Sekretarz Paweł Niemczyk serdecznie podziękował w imieniu Rady i Komitetu pani Basi Walewskiej za jej niezwykły trud, poświęcenie i bezprzykładne zaangażowanie. Zaapelował z jednej strony o sygnalizowanie potrzeb, na które mogłaby odpowiadać Komisja Diakonijna, a z drugiej strony o zgłaszanie się do pracy w tejże Komisji. Ks. Dariusz Chwastek przypomniał, że pani Barbara Walewska została w roku 2013 uhonorowana wyróżnieniem „Miłośnicy Samarytanin”, przyznany przez Diakonię Polską Kościoła E-A.

Pani Walewska zaapelowała do parafian o przekazywanie 1% podatku od dochodów rocznych na cele diakonii naszej Parafii w ramach rozliczenia rocznego z Urzędem Skarbowym.

W drugiej części posiedzenia Skarbnik Jerzy Muszyński przedstawił preliminarz budżetowy przygotowany na rok 2014.

Komitet Parafialny jednogłośnie przyjął zaproponowany preliminarz budżetowy na rok 2014 rok.

Na zakończenie Prezes Rady, prof. Janusz Maciuszko przedstawił członkom komitetu informacje dotyczące organizacji wyborów do gremiów parafialnych zaplanowanych na 2 lutego 2014. Prezes rozdał członkom Komitetu Parafialnego druki „oświadczenia o zrzeczeniu się mandatu członka Komitetu Parafialnego”, niezbędne z przyczyn formalnych do dokonania wyborów nowego Komitetu, z prośbą o ich wypełnienie, podpisanie i pozostawienie w kancelarii parafialnej.

W wolnych wnioskach pani Jadwiga Reinstein zaproponowała złożenie petycji do Prezydent Warszawy Hanny Gronkiewicz-Waltz w sprawie przywrócenia dojazdu od strony ul. Batorego. Padła również propozycja zwrócenia się do Rzecznika Praw Obywatelskich, profesor Ireny Lipowicz, o interwencję w tej trudnej dla Parafii sprawie. Wspólne posiedzenie tymczasowej Rady Parafialnej i Komitetu Parafialnego zakończył modlitwą proboszcz, ks. dr Dariusz Chwastek.

tymczasowa Rada Parafialna

Komunikat powyborczy tymczasowej Rady Parafialnej

W niedzielę 2 lutego 2014 r. bezpośrednio po nabożeństwie w budynku kościoła odbyło się Wyborcze Zgromadzenie Parafialne, które dokonało wyboru nowych władz Parafii. Pomimo niezbyt sprzyjającej pogody w głosowaniu wzięło udział 126 osób spośród 354 osób uprawnionych do głosowania, co stanowi około 36 %.

Tymczasowa Rada Parafialna dziękuje wszystkim osobom, które przyczyniły się do sprawnego przeprowadzenia wyborów, szczególnie członkom Komisji Skrutacyjnej, paniom Milenie Obremskiej, Jadwidze Reinstein i Hannie Tomaszewskiej, oraz panom Pawłowi Bodzonowi, Jackowi Neugebauerowi i Jakubowi Sławikowi za wielogodzinne cierpliwe liczenie głosów, młodzieży: Karinie Borskiej, Michalinie Muszyńskiej, Marcie Dziubińskiej, Karolinie Folgart, Ani Wyszomirskiej oraz Mateuszowi Weigle za sprawne wydawanie kart do głosowania, pani Kornelii Pilch za przygotowanie urn i wydrukowanie list wyborców i kart do głosowania, oraz oczywiście kandydatom do gremiów parafialnych, i osobom ich zgłaszającym.

Zgodnie z zapisami prawa kościelnego, a konkretnie § 30 i 31 Regulaminu Parafialnego

Warmii i Mazur. Punktem noclegowym była Parafia w Olsztynku.

Z kolei 15 listopada 2013 r. mieliśmy możliwość gościć podczas spotkania młodzieżowego grupę młodych delegatów ze Światowej Federacji Luterńskiej zaangażowanych w Szczyt Klimatyczny. Spotkanie, które okazało się bardzo ciekawe, poświęcone było łączeniu wiary z ekologią w życiu każdego z nas. Mogliśmy się również dowiedzieć, jak w praktyce wygląda realizacja założeń ekologicznych w Kościołach luterńskich na świecie.

Od kilku lat prowadzimy współpracę z młodzieżą należącą do Parafii partnerskiej Berlin Marienfelde. Jak wiemy, kontakty między naszymi Parafiami rozpoczęły się już w latach 80 tych XX w., jednak kilka lat temu nawiązana została współpraca na poziomie naszego pokolenia. Na zlecenie naszej partnerskiej Parafii powstaje film o wspólnych kontaktach. Do tej pory zarejestrowana została m.in. część pobytu naszej grupy w Berlinie podczas odbywającego się tam spotkania Taizé (w grudniu 2011 r.), a także odwiedziny młodzieży z Berlina w Warszawie (w październiku 2012 r.). W dniach 25-27 października 2013 r. podczas wizyty Berlińczyków w Warszawie kręcona była dalsza część filmu, m.in. wywiady z niektórymi członkami naszej grupy, które dotyczyły relacji między naszymi Parafiami, a także ogólnie – między oboma narodami.

Nasza działalność w 2013 r. zakończyła się jak zwykle spotkaniem adwentowym dla młodszej i starszej młodzieży zorganizowanym przez Martę Dziubińską.

Maria Tomaszewska

Tradycje naszej świątyni

Tradycje tej stricte świątyni są bogate i różnorodne, zważywszy, że otrzymaliśmy ją po braciach prawosławnych. Przewinęli się przez nią od 1904 r. nie tylko duchowni wyznania prawosławnego, którzy odprawiali tutaj nabożeństwa dla oficerów i żołnierzy rosyjskich miejscowego pułku, ale też oficerowie wcale niekoniecznie źle zapisani w naszej rodzimej historii. Dnia 4 sierpnia 1915 r. w nocy Rosjanie bezpowrotnie opuścili to miejsce, a oddziały pruskie, które następnego dnia wkroczyły do Warszawy, wcale nie zainteresowały się byłą rosyjską cerkwią, pozostawiwszy ją w sąsiedztwie zajętych przez siebie budynków koszarowych z oknami zabitymi deskami. Dopiero w wolnej Polsce, obiekt ten został przydzielony konsystorzowi ewangelicko-augsburskiemu i po prowizorycznej adaptacji przeistoczył się w Ewangelicki Kościół Garnizonowy. O tym już było, o tym pisałem, zakładam, że to wiemy.

W latach 1922-1939 tradycja naszego kościoła wiązała się z duszpasterstwem wojskowym. Stary, dzisiaj niszczący dom parafialny, był siedzibą trzech kolejno po sobie pełniących tu posługę duszpasterzy w randze pułkowników. Obok żołnierzy początkowo obu wyznań ewangelickich, przychodzili tutaj na niedzielne nabożeństwa również liczni mokotowianie, dla których kościół Świętej Trójcy znajdował się dość daleko, biorąc pod uwagę rodzącą się dopiero komunikację w Mokotowie (jak to się wówczas mówiło) – budowę torów tramwajowych od pl. Unii Lubelskiej w kierunku Wyścigów Konnych na Służewcu, co ostatecznie zostało sfinalizowane dopiero przed wybuchem II wojny światowej. Warto podkreślić, iż status tych cywilnych parafian, uregulował dopiero trzeci kapelan i proboszcz tej parafii – ks. płk Feliks Gloeh. Uznał on przydatność dla parafii stałych mieszkańców, niekoniecznie będących rodzinami, czy nawet rodzicami żołnierzy ze stłecznych garnizonów.